

# New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street  
Sudbury, Ontario  
P3C 4C4

**23.10.2022 – 20. sunnuntai helluntaista**

*Usko ja epäusko*

Tekstit

Psalmi

Ps. 78:1 – 8

1. lukukappale

1. Moos. 15:1 – 6

2. lukukappale

Room. 4:16 – 25

Evankeliumi

Matt. 2:1 – 12

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Muistamme: Lahja Anna Liisa Jussila 93v.

Jukka Tapio Lahtinen 67v.



Laupias Jumala.

Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneille. Me kiitämme kaikesta hyvästä, mitä heidän kauttaan annoit meille. Uskomme nyt heidät sinun haltuusi: ota heidät luoksesi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen. Aamen.

## Tulevia tapahtumia

Ti 25.10.

klo 14.00

Kammari **Impola**

klo 19.00

Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 26.10.

klo 10 – 1

Kahvitauko **Regent St.**

To 27.10.

klo 18.30

Raamattupiiri **Zoom**

Su 30.10

klo 10.00

Messu † **Voima**

klo 14.00

Engl. jumalanpalvelus † **Regent St.**

**Psalmi:** Ps. 78:1 – 8

Kuuntele, kansani, mitä opetan, tarkatkaa sanojani, te kaikki. Minä aion esittää viisaiden mietteitä, tuon julki menneisyyden arvoituksia, vanhoja asioita, joista olemme kuulleet, joista isämme ovat meille kertoneet. Me emme salaa niitä lapsiltamme vaan kerromme tulevillekin polville Herran voimasta, Herran teoista, ihmeistä, joita hän on tehnyt. Hän sääti Jaakobille säädöksensä, hän antoi Israelille lakinsa ja käski meidän isiämme opettamaan ne lapsilleen, jotta tulevakin polvi ne tuntisi, jotta vastedes syntyvätkin ne oppisivat ja kertoisivat omille lapsilleen. Jumalaan heidän tulee turvautua, muistaa, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa hänen käskyjään, jotta eivät olisi kuin isänsä, nuo tottelemattomat ja uppiniskaiset, jotka häilyivät sinne tänne eivätkä pysyneet uskollisina Jumalalle.

**1. lukukappale:** 1. Moos. 15:1 – 6

Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran sana: ”Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri.” Abram sanoi: ”Herra, minun Jumalani, mitä sinä minulle antaisit? Olenhan jäänyt lapsettomaksi, ja minun omaisuuteni perii damaskolainen Elieser.” Abram sanoi vielä: ”Ethän ole antanut minulle jälkeläistä, ja siksi palvelijani saa periä minut.” Mutta hänelle tuli tämä Herran sana: ”Ei hän sinua peri, vaan sinut perii sinun oma poikasi.” Ja Herra vei hänet ulos ja sanoi: ”Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan. Yhtä suuri on oleva sinun jälkeläistesi määrä.” Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi.

**2. lukukappale:** Room. 4:16 – 25

Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa. Näin lupaus on varma ja koskee kaikkia Abrahamin jälkeläisiä, ei vain niitä joilla on laki, vaan myös niitä joilla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä, niin kuin on kirjoitettu: ”Minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi.” Tähän Jumalaan Abraham uskoi, häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat olemaan. Abraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut, ja niin hän uskoi tulevansa monien

kansojen kantaisäksi näiden sanojen mukaisesti: "Näin suuri on oleva sinun jälkeläistesi luku." Hänen uskonsa ei horjunut, vaikka hän, lähes satavuotiaana, tiesi elinvoimansa sammuneen ja Saaran kohdun kuihtuneen. Abraham ei ollut epäuskoinen eikä epäillyt Jumalan lupausta, vaan sai voimaa uskostaan. Hän antoi Jumalalle kunnian varmana siitä, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut. Sen vuoksi Jumala katsoikin hänet vanhurskaaksi. Näitä sanoja ei kuitenkaan ole kirjoitettu vain hänen tähtensä, vaan myös meidän vuoksemme. Jumala on katsova vanhurskaiksi meidätkin, kun uskomme häneen, joka on herättänyt kuolleista Herramme Jeesuksen. Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

**Evankeliumi:** Mark. 2:1 – 12

*Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun ihmiset kuulivat hänen olevan kotona, väkeä tuli koolle niin paljon, etteivät kaikki mahtuneet edes oven edustalle. Jeesus julisti heille sanaa. Hänen luokseen oltiin tuomassa halvaantunutta. Sairasta kantamassa oli neljä miestä, jotka eivät tungoksessa kuitenkaan päässeet tuomaan häntä Jeesuksen eteen. Silloin he purkivat katon siltä kohden, missä Jeesus oli, ja aukon tehtyään laskivat siitä alas vuodematon, jolla halvaantunut makasi. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi."*

*Mutta siellä istui myös muutamia lainopettajia, ja he sanoivat itsekseen: "Miten hän tuolla tavalla puhuu? Hän herjaa Jumalaa. Kuka muu kuin Jumala voi antaa syntejä anteeksi?" Jeesus tunsu heti hengessään, mitä he ajattelivat, ja sanoi heille: "Kuinka te tuollaista ajattelette? Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja kävele'? Mutta jotta te tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta antaa maan päällä syntejä anteeksi" - hän puhui nyt halvaantuneelle - "nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." Silloin mies heti nousi, otti vuoteensa ja käveli pois kaikkien nähden. Kaikki olivat tästä hämmästyksissään, ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Tällaista emme ole ikinä nähneet."*

## **Saarna Pastori Johanna Porkola**

Tämä on nyt sellainen kyselytunti. Esitän tänään paljon kysymyksiä. Viime sunnuntaina olin kuuntelemassa saarnaa Trinity-kirkolla ja saarnan piti Synodimme piispan avustaja Doug Rebell. Hän on pitkään toiminut niin seurakunnassa kuin Synodissa pastorina. Hän esitti meille kysymyksiä, jotka ajattelin nyt esittää teille.

Tarvitseeko maailma Jumalaa? Kyllä vai ei

Tarvitsetko sinä Jumalaa? Kyllä vai ei

Tarvitseeko maailma Jeesusta?

Tarvitsetko sinä Jeesusta?

Toisaalta on hyvä jos vastaat kysymyksiin kyllä, mutta voi olla että miettiessämme maailman tarvetta vaikkapa Jeesukselle, emme oikeastaan olekaan niin varmoja. Voimme olla varmoja vain itsestämme. Me tiedämme sydämestämme, että maailma tarvitsee Jeesusta. Tunnen ja näen ympärilläni paljon ihmisiä, jotka tarvitsisivat elämäänsä Jumalan, mutta eivät jollakin tavalla sitä edes etsi tai koe tarvitsevansa. Moni ihminen olisi niin paljon onnellisempi jos tulisi osaksi kristillistä seurakuntaa. Monelle kaverille tuolla bussiaseman kulmalla todellinen Jeesuksen tunteminen olisi pääsy pois addiktioista.

Rebelin huomio, siitä, että ihmiset ovat kyllä hengellisiä, spirituaalisia, mutta he eivät ole uskonnollisia, jätti miettimään. Erityisesti huomaan tämän täällä Kanadassa. Ihmiset ovat hyvin ystävällisiä pastorille ja osaavat ristinmerkit ja pitävät tärkeänä, että läheinen siunataan haudan lepoon pastorin toimesta. Muuten seurakunta ei kiinnosta. Sen arki ja pyhä, yhteys muiden kristittyjen kanssa ei kiinnosta. Lisäksi kaikenlainen uus-uskonnollisuus on noussut jo melkein valtavirraksi. Ihmiset uskovat lähes mihin tahansa, kunhan se ei vain ole kristinuskoa. Enkeleihin uskotaan, mutta ne eivät ole osa Kaikkivaltiaan sotajoukkoa ja sanansaattajia, vaan omaehtoisesti toimivia varjeloita ja henkiolentoja joita palvotaan. Niin me kristityt emme usko.

Mietin nyt ääneen lisää eräitä kysymyksiä tämän sunnuntain tekstin äärellä. Sinun ei siis nyt tarvitse vastata niihin ääneen, ehkäpä ajatuksissasi ja olla kanssani vaikkapa eri mieltä. Olen aina valmis ottamaan ajatuksia vastaan. Se olisi todella mielenkiintoista. Ensimmäinen kysymys: Mikä saa tai rohkaisee ihmisiä lähestymään Jeesusta ja uskomaan Häneen? Teillä itsellänne on varmaan omakohtainen vastaus tähän. Jokaisella on oma yksilöllinen tarina ja joskus hieman ärsynnyn siitä, että meille tarjotaan sellaista yhtä tietä, One Way. Luulen, että vastaus on kaksitahoinen: ihmisellä on tarve, puute elämässään, asia johon ei löydä vastausta, ja toisaalta Jumala vetää häntä. Luterilaisuudessa me ajattelemme, että Jumala kutsuu ensin. Meidät kastetaan lapsena. Voi olla, että myöhemmin kadotamme Jumalan elämästämme. Emme ole enää niin kiinnostuneita tai meitä ei kasvateta kristityiksi, niinkin voi olla. Mutta tuo kutsu, Jumalan veto kutsuu meitä uudestaan, tai elämässä tapahtuu jotakin hyvin mullistavaa, joka saa meidät hakeutumaan lähemmäksi Jumalaa.

Mistä epäusko sitten johtuu?

Yksi vastaus voisi olla eksytys. Meille annetaan väärä kuva Jumalasta, meille kerrotaan, että Jumala ei meitä halua tai siitä ei mitään hyvää seuraa. Joku saattaa olla pettynyt Jumalaan. Jumala ei olekaan vastannut rukoukseen. Jumala ei ole pelastanut sairaudelta. Ollaan kiukkuisia Jumalalle. Onko se silloin epäuskoa jos on joku jolle kuitenkin kiukuttelee?

Evankeliumiteksti kertoo neljästä miehestä jotka kantavat halvaantunutta Jeesuksen luo. He kohtaavat matkalla esteen ja pyrkivät poistamaan esteet päästäkseen Jeesuksen luo, eli kattotiilet. He ovat sinnikkäitä. Tämä kohtaus kertoo, vaikkapa noista epäuskon hetkistä tai vastuksista jotka tulevat meidän ja Jeesuksen välille: Epäuskoa, epäluottamusta, eksytystä, tietämättömyyttä. Mutta miten tärkeää olikaan, että tuo henkilö joka ei päässyt Jeesuksen luo kannettiin sinne. Ja hänellä oli jopa neljä ihmistä, jotka kantoivat miehen Jeesuksen luo. Se on paljon. Meillä on paljon opittavaa noista miehistä. He ovat tämän tarinan sankareita. Miten minä ja sinä voisimme kantaa toisemme Jeesuksen luo? Voimme rukoilla toisen puolesta, niitä esteitä vastaan, joita ehkä näemme jonkun ihmisen elämässä, jotta hänestä tulisi Jumalan lapsi. Yksi tapa on saattaa hänet tavalla tai toisella seurakuntaan. Täällä saan usein puheluja ja sähköposteja, joissa kerrotaan minulle tuntemattomasta ihmisestä, joka voisi tarvita jutella papin kanssa. Pelkästään papin kanssa puhuminen ei tee autuaaksi, mutta usein mukana on sanoma ja sakramentti. On voinut olla pitkä aika siitä, kun ehtoollista on saanut ottaa vastaan. Olen ollut hyvin iloinen noista yhteydenotoista. Joskus olen ollut liikkeellä ehtoollisen kanssa viime hetkellä. Kantakaa läheisenne seurakuntaan Jeesuksen luo.

Viimeinen kysymys liittyy oikeastaan tähän asiaan. Jeesus kysyi: Kumpi on helpompaa: antaa synnit anteeksi vai sanoa: Nouse ja kävele. Helppous ei ensiksi tule tuosta asiasta mieleen. Kysyn kuitenkin: Kumpi on sinusta tärkeämpää? Vaikka tämän mailman lääkärit eivät voi parantaa sairautta, syöpä tai muu tauti on edennyt pitkälle. Eikö silloin vakuutus syntien anteeksi antamisesta ja iankaikkisesta elämästä Isän kirkkkaudessa ole lopultakin asia joka tuo rauhan ja toivon paremmasta. Ja siinä on jokaiselle, kristitylle kyllin. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.  
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike  
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa [www.nhlc.ca](http://www.nhlc.ca)  
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: [office@nhlc.ca](mailto:office@nhlc.ca) Verkkosivu: [nhlc.ca](http://nhlc.ca)  
Facebookissa: New Hope Lutheran Church  
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury